SPOTKANIE KULTUR - 1519

W kwietniu 1591 r., kiedy garstka Hiszpanów pod wodzą Hernána Cortésa wylądowała na Wybrzeżu Meksykańskim, w miejscu, gdzie później powstanie *miasto bogate Prawdziwego Krzyża* (la Villa Rica de la Vera Cruz – Veracruz), Aztekowie, poprawniej zwani Mexikami, budowali swe mocarstwo od dwóch stuleci.

Założywszy w 1324 r. miasto Tenochtitlán na Jeziorze Texcoco przystąpili do stopniowego podboju Doliny Meksyku, traktowani przez inne ludy regionu nieufnie i z niechęcią jako barbarzyńcy. Aztekowie-Mexikowie stosując jednak przemyślną kombinację wojny i dyplomacji, zawarli bowiem przymierza z dwoma ważnymi miastami: Texcoco oraz Tlacopán, zdołali podbić bądź podporządkować prawie cały region.

Wprawdzie sukcesy militarne zyskiwali dzięki współpracy z sojusznikami, lecz w momencie przybycia Hiszpanów, panujący w Tenochtitlán Montezuma II już w ogóle się z nimi nie liczył. Przyczyniło się do upadku państwa Azteków, gdyż przybysze ze Starego Świata skrzętnie wykorzystali niesnaski w tworzącym się nadal imperium.

Montezuma II starał się pozyskać przybyszów, ofiarując im cenne dary, ale Cortés zdołał zdestabilizować państwo Azteków. Jego największym sukcesem było zawarcie przymierza z Tlaxcalanami, których Aztekowie nigdy nie zdołali podbić. Kiedy w listopadzie 1519 r. siły hiszpańskie wkraczały do azteckiej stolicy, równowaga azteckiego państwa w praktyce już nie istniała.

Wprawdzie pierwsze sukcesy Hiszpanów, w tym uczynienie jeńca z samego Montezumy, zostały zaprzepaszczone na skutek powstania, jednak epidemie ospy oraz ponowne natarcie sił Cortésa wspomaganych indiańskimi sojusznikami przypieczętowało los Tenochtitlán w sierpniu 1521 r.

Miasto przestało istnieć, na jego ruinach zdobywcy wznieśli istniejący do dzisiaj Meksyk (*Ciudad de México*), a rdzenni mieszkańcy w większości wyginęli na skutek nieznanych chorób i długotrwałych walk.

Pozostała pamięć o ich dokonaniach, legenda o ich krwiożerczości – chociaż poprzez wyrywanie serc na ołtarzach boga Huitzilopochtli starali się jedynie ocalić świat przed kataklizmem – oraz jako najcenniejszy spadek: czekolada.